

ת"פ 35312/01/14 - מדינת ישראל נגד זיד פקיה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35312-01-14 מדינת ישראל נ' פקיה

בפני כב' השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זיד פקיה

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הדברים, מודיע בית המשפט על זיכוי הנאשם מעבירות גניבת רכב, וכן נהיגה ברכב ללא רישיון וללא ביטוח.

רקע

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות כדלקמן:

- גניבת רכב, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

- כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

- נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.

- נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל-1970.

בהתאם לעובדות כתב האישום, בין התאריכים 13.1.2014 בשעה 22:00 ל- 14.1.2014 בשעה 04:10, גנב הנאשם רכב מסוג פולקסווגן גולף (להלן: "הגולף"), ברחוב רחל המשוררת בירושלים, זאת על ידי פירוק מחשב

הגולף וחובק ההגה, הרכבת מחשב רכב חליפי, הנעת הרכב ונסיעה בו עד שנעצר במחסום משטרה לכיוון אזור התעשייה עטרות. בנסיבות אלה שהה הנאשם, תושב האיזור, בישראל ללא אישור וכן נהג ללא רישיון או ביטוח.

2. הנאשם הודה כי במועד ובמקום בו נעצר, שהה בישראל בלא שיהיה בידיו אישור כניסה או שהיה כדין. יחד עם זאת, כפר בכל יתר העובדות המיוחסות לו. בא כוח הנאשם לא כפר בכך שהגולף נגנבה, והודעת בעל רכב זה הוגשה בהסכמה (ת/3). לפיכך, במסגרת פרשת התביעה נשמעו עדויותיהם של שני השוטרים אשר עצרו את הנאשם, עדות חוקר, וכן הוגשו בהסכמה מסמכים שונים. במסגרת פרשת ההגנה, העיד הנאשם בעצמו.

דין והכרעה

3. הבסיס העיקרי עליו נשענות ראיות המאשימה, הוא עדויותיהם של שני שוטרים אשר ביצעו מחסום בכביש 404 לכיוון אזור התעשייה עטרות, הבחינו ברכב הגולף נעצר בשולי הכביש בטרם הגיע למחסום, וכן עצרו את הנאשם אשר עמד בסמוך לרכב, כפי שיפורט להלן בהרחבה.

יצוין כבר בשלב זה, כי גרסת הנאשם שעלתה בחקירתו תחת אזהרה במשטרה וכן בבית המשפט, היא שרכב הגולף נעצר לידו, עת הלך בשולי הכביש במקום. הנאשם הבחין בנהג יוצא מהגולף, נכנס לשברולט שהגיעה, ונוסע מהמקום. רק בשלב זה, הגיעו אליו השוטרים ועצרו אותו.

4. רס"מ מיכאל בן עזרא (להלן: "בן עזרא"), העיד על מחסום שביצע עם ניידות נוספות, בקצה גשר המצוי בין יער רמות לכיוון מחלף בן ציון, בכביש 404. בעדותו הראשית, ציין כי לקראת השעה 04:00, הגיע למחסום רכב מסוג שברולט (להלן: "השברולט"), חלף אותו, ואחריו "היה רכב גולף שביצע סטיה מאוד חדה לשול הדרך ונצמד לכיוון מעקה הגשר... קובי יצא לכיוון הרכב עם הניידת שלו, ואני בעצם שמרתי על קשר עין רציף... מתוך הרכב שנעצר הבחנתי בדמות שיוצאת מדלת הנהג, ועוברת לצידו הימני של הרכב ונצמדת למעקה. קובי הגיע לרכב ומסר בקשר שהחשוד הוא תושב קטנה וגם אני הגעתי אליו... במהלך כל האירוע הבחנתי בבנאדם אחד שיצא מהרכב מדלת הנהג ועבר לחלקו הימני של הרכב ונצמד למעקה הבטיחות. בתוך הרכב לא היה מישוה נוסף... האדם שעצרנו הוא הנאשם" (עמ' 9 ש- 27 עד עמ' 10 ש- 7 לפרוט').

חלק זה של עדות בן עזרא, מהווה את הראיה המשמעותית ביותר שהוצגה על ידי המאשימה, ואולם משקלה של ראיה זו בעייתי, זאת בשל פרטים שונים אשר עלו במהלך חקירתו הנגדית; עדותו של השוטר רס"ר קובי לובשיץ (להלן: "לובשיץ"), וכן מחדלי חקירה שונים.

5. בן עזרא הדגיש בעדותו הראשית, כי שמר על קשר עין רציף עם הנאשם. עיון בחקירתו הנגדית, מעלה כי בחלק מהאירוע לא יכול היה בן עזרא לשמור על קשר עין רצוף, עובדה חשובה לאור גרסת הנאשם, לפיה נהג הגולף נאסף תוך שניות על ידי השברולט (ראו ת/7 ש- 54).

בן עזרא העיד כי בעת שהבחין, לכאורה, בנאשם יוצא דרך דלת נהג הגולף ועובר לצידו השני של הרכב, היה במרחק של כ- 75 מטר ממנו. לובשיץ החל להתקדם עם הניידת שלו לעבר הגולף אשר נעצרה בשולי הדרך, זאת בנסיעה כנגד כיוון התנועה, ואילו בן עזרא הלך לצד השני של הכביש, על מנת לשמור על קשר עין. ברגע שלובשיץ הגיע אל החשוד, עלה לניידת שלו והתקדם לעברו (עמ' 11 ש- 7-11 לפרוט'). בנוסף, שלא כפי שתיאר בעדותו הראשית, כי רק לאחר שהשברולט חלפה את המחסום, הגיע רכב הגולף, במהלך חקירתו הנגדית אישר כי לובשיץ כבר יצא לכיוון הגולף, אשר נעצרה בשולי הדרך, לפני שהשברולט חצתה את המחסום (עמ' 11 ש- 31 עד עמ' 12 ש- 1 לפרוט'; ראו עוד עמ' 13 ש- 7-8, 13 לפרוט', מהם עולה שהניידת של לובשיץ כבר לא היתה במחסום בעת חציית השברולט, וכן שלובשיץ יצא לכיוון הגולף רק לאחר שנעצרה).

גירסה זו ודאי שאינה פוסלת את האפשרות, אותה פסל בעדותו הראשית, לפיה רכב השברולט אסף את נהג רכב הגולף.

בנוסף, מגרסה זו עולה כי חל נתק קצר בקשר העין של בן עזרא עם רכב הגולף, במספר נקודות זמן: בחינת רכב השברולט ומספר הנוסעים בו (שניים, עמ' 12 ש- 6-10 לפרוט'); שדה ראייה בעייתי בנקודת זמן קצרה, כאשר הניידת של לובשיץ נוסעת אל הגולף והחשוד, בעוד שבן עזרא נמצא בסמוך למחסום, תוך נסיון לשפר את זווית הראייה בהליכה לצד השני של מסלול הכביש (ראו עדות לובשיץ, עמ' 19 ש- 8-9 לפרוט'); כניסת בן עזרא לניידת שלו, התנעה ונסיעה לכיוון הגולף והחשוד.

סוגיה נוספת שהובהרה במהלך חקירתו הנגדית של בן עזרא, היא נקודת הזמן בה החל להסתכל לעבר מקום עצירת הגולף: לדבריו, לובשיץ הסב את תשומת ליבו לרכב שנעצר. באותו זמן, "אולי הסתכלתי על אחד מאנשי הצוות" (עמ' 12 ש- 27-28 לפרוט'). לפיכך, לא ניתן לשלול כי הנאשם היה במקום בטרם הגיע לשם רכב הגולף.

6. בניגוד לעדותו של בן עזרא, אשר טען כי עמד מרחק 75 מ' מהנאשם, הבחין בנהג יוצא מהרכב ונעמד לצידו, ועמד על דעתו שהסטת המבט לדברים שונים אינה בגדר קטיעת קשר העין (עמ' 12 ש- 8-17 לפרוט'), לובשיץ היה פחות נחרץ והעלה לא מעט ספקות. יש להדגיש שלובשיץ הוא השוטר אשר הבחין ראשון בעצירת רכב הגולף במקום, הסב את תשומת ליבו של בן עזרא, וכן היה השוטר הראשון שהגיע אל הנאשם, תוך נסיעה לעברו ולעבר רכב הגולף. לאחר שלובשיץ הגיע לגולף ולנאשם, התברר לו שמדובר בתושב האיזור, אמר זאת במערכת בקשר. רק בשלב זה, הגיע בן עזרא למקום (עמ' 17 ש- 25-26 לפרוט').

על אף שבעדותו הראשית העיד שהבחין שדלת "הרכב השמאלית של הנהג נפתחת, יוצא מישהו מהרכב, ונשען על מעקה הבטיחות" (עמ' 14 ש- 21-22 לפרוט'), הדברים השתנו במהלך חקירתו הנגדית. לאחר שבא כוח הנאשם היפנה את תשומת ליבו של לובשיץ לדברים שכתב בדו"ח הפעולה, העיד כי הבחין בדלת שמאל של הנהג נפתחת, ובו זמנית הבחין באדם הנשען על מעקה הבטיחות (הוא הנאשם, אליו מיהר לגשת עם הניידת שלו). בשל חשיבות סוגיה זו, העומדת בקנה אחד עם גרסת הנאשם, לפיו היה במקום בעת שרכב הגולף נעצר על ידו, תצוטט להלן עדות לובשיץ כלשונה:

"ת. ראיתי דלת שמאל של הנהג נפתחת ואדם נשען על מעקה הבטיחות."

ש. לא ראית את האדם יוצא.

ת. לא ראיתי אדם יוצא, אלא נשען על מעקה הבטיחות. ראיתי דלת שמאל של הנהג נפתחת ואדם נשען על מעקה הבטיחות.

ש. באותו זמן.

ת. כן, דלת נהג שמאלית נפתחת, אדם נשען על מעקה הבטיחות" (עמ' 16 ש- 28 עד עמ' 17 ש- 4 לפרוט').

לאחר שהתייחס בעדותו אל הנאשם כאל נהג הרכב, נשאל לובשיץ על ידי בית המשפט, כיצד יודע לומר שהאדם ליד הרכב היה הנהג, וכך ענה:

"זה לפי מה שאני משער... זה כביש שיש בו שני נתיבים מהירים ויש בצד ימין תהום, ובצד השני יש גם תהום... במהלך הבדיקה שלי חיפשתי פנס והסתכלתי וראיתי שאולי יש אדם שקפץ או נתלה או מתחבא, לא שיערתי שיש אדם שיתחבא למטה כי יש תהום" (עמ' 17 ש- 31 עד עמ' 18 ש- 3 לפרוט').

מדברים אלה עולה בבירור שכבר בשטח, השוטר לובשיץ לא היה בטוח שהנאשם היה נהג הרכב, ולכן ביצע את אותו חיפוש עליו העיד.

על מנת להסיר כל ספק, נשאל שוב לובשיץ לגבי הסימולטניות בנקודת הזמן, בה הבחין בחשוד ובדלת הנהג נפתחת:

"ש. אני שב על השאלה ושואל האם באותו שלב, באותה נקודת זמן, בו הבחנת בדלת הנהג נפתחת, ראית גם אדם עומד ליד המעקה (בית המשפט מבהיר לעד, תוך מתן דוגמא של פתיחת דלת אולם בית המשפט באותה נקודת זמן בה העד בעצמו עומד על דוכן העדים)?

ת. כן" (עמ' 20 ש- 24-27 לפרוט').

דברים אלה אינם מותירים מקום לספק, לכך שבנקודת הזמן בה הבחין לובשיץ בדלת נהג הגולף נפתחת, הבחין אף בחשוד עומד ליד המעקה. בהמשך, הדגיש כי **"ראיתי דמות אחת. ראיתי אותה ליד המעקה"** (עמ' 21 ש- 9 לפרוט'). לכל הפחות, דברים אלה מעוררים ספק משמעותי ביחס לעובדה שהנאשם יצא מרכב הגולף או נהג בו.

באופן דומה, לא יכול היה לובשיץ לשלול את עצירת או את האטת השברולט ליד הגולף, כפי שטען הנאשם (עמ' 19 ש- 21-23 לפרוט').

יש לציין שהשוטר בן עזרא, לא שלל כי גרסת השוטר לובשיץ לאירוע היא הנכונה:

"ש. האם יכול להיות שאתה טועה וקובי צודק?"

ת. הכל יכול להיות. בשביל זה אנחנו בבית המשפט" (עמ' 13 ש- 21-22 לפרוט').

7. די בעדות השוטר לובשיץ, על מנת למלא את יסודות הספק הסביר הנדרש לשם זיכוי הנאשם מעבירות גניבת הרכב והנהיגה בו. לצד זאת, ולמעלה מהדרוש, אתיחס להלן למספר ראיות וכן לחוסר במספר ראיות, שהיה על המאשימה להציג.

פרט לשוטרים בן עזרא ולובשיץ, נכחו במקום שוטרים נוספים: שוטר בשם גיל בניידת שלישית (עמ' 14 ש- 18 לפרוט'); מלכה חזן (נ/2, פרטי אנשי צוות); מתנדב בשם מוחמד עוודאללה (להלן: "מוחמד", עמ' 17 ש- 15 לפרוט'). לא הוצגה כל עדות של אחד משוטרים אלה. נוכח ההבדלים המשמעותיים בין גרסאות בן עזרא ולובשיץ, לגבי סוגיה מהותית בתיק זה, ודאי שעולה חשיבות הצגת עדותם של כל המעורבים במקום, ובפרט עדותו של מוחמד: כאמור לעיל, לובשיץ הוא שהבחין ברכב הגולף נעצר, והוא שנהג ראשון, בניידת שלו, לכיוון הגולף והנאשם שעמד סמוך לגדר. כפי שהעיד בבית המשפט, מוחמד היה שותפו בניידת, וסביר להניח כי הבחין בעובדות רלוונטיות לכתב האישום.

בנוסף, לא נבדקו ראיות שהיה בהן לסייע בהגנת הנאשם: במקום האירוע נתפסו כפפות יבשות באזור רטוב, על ידי השוטר בן עזרא, אשר העבירן לטיפול החקירות (עמ' 10 ש- 13-15 לפרוט'). אחד החוקרים בתיק הודיע כי לא ניתן להנפיק D.N.A מהכפפות, כפי שלא ניתן מכובעים ובגדים, זאת בהסתמך על "נסיונו כעובד מול מעבדת די.אן.איי" (עמ' 7 לפרוט'). דברים אלה אינם עולים בקנה אחד עם התנהלות המעבדה הרלוונטית, אשר כלל לא נדרשה לראיה זו (ראו כדוגמא מ"ת 29104-05-15, בו נלקחה דגימת D.N.A מכיפה).

בנוסף, לגבי שאלת זיהוי הנאשם כיוצא מהרכב, ישנה חשיבות לתנאי השטח: המרחק בו היו הנאשם והגולף מהמחסום; תנאי השטח; התאורה במקום ועוד. תיעוד המקום בצילומים התבקש על ידי היחידה החוקרת, ואולם לא הוצג בבית המשפט, ככל שנעשה (עמ' 9 ש- 16-6 וכן עמ' 19 ש- 28-29 לפרוט'), שם העיד לובשיץ שצילם חלק מהזירה).

לנוכח התנהלות זו, יש להתייחס למחדלים אלה כראיות שהיה בכוחן לסייע לנאשם בהגנתו.

לעומת זאת, ניתן להצביע על פעולת חקירה אחרת, אשר נעשתה על ידי היחידה החוקרת, כראיה שיש בה להוסיף להגנת הנאשם: על גבי מחשב הרכב שהיה בגולף הגנוב, נמצאה טביעת אצבע אשר אינה שייכת לנאשם (עמ' 21 ש- 14 לפרוט').

8. המאשימה ביקשה לייחס משקל רב לפרק הזמן בו שהה הנאשם, לגרסתו, בתוך ישראל עד שנעצר. מדובר בפרק זמן של כשלוש שעות, לגביו המאשימה טוענת שלא ניתן הסבר המניח את הדעת, למעשי הנאשם במהלכו. הנאשם העיד כי היה חולה בעת האירוע, צעד ברגל, נח, ואינו יכול לאמוד את הזמן באופן מדויק (עמ' 24-25 לפרוט' וכן ת/7 ש- 38). אינני מוצא קושי מהותי בגרסת הנאשם בשאלה זו, כזה שיש בו לענות על החסר הראיתי והספק המשמעותי שעלה בראיות המאשימה.

סוף דבר

נוכח כל האמור לעיל, אני מוצא את הנאשם אשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, וכן מורה על זיכוי מיתר העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כה תמוז תשע"ה, 12 יולי 2015, במעמד הצדדים